

Gospel Riders

-moottoripyöräkerho ry

41. vuosikerta

Jäsenlehti 3/2021

www.gospelriders.fi

Pääkirjoitus

Jukka Parkkinen

Sairaalassa ollut mies kertoi minulle: ”Huoneeseen tuli motoristi. Hän antoi kirjan, Motoristiraamatun.” Mies otti kirjan. Vieruskaveri sanoi, ettei hän tuollaisia tarvitse. Kirjan ottanut mies lähetti terveisiä kerhomme motoristeille. ”Tuosta kirjasta tuli elämäni tärkein. Se muutti koko elämäni.” Kiitos tuntemattomalle motoristille Kotkassa.

Toinen henkilö kertoi, että hän oli löytänyt Gospel Riders -kerhon lehden penkiltä Viitasaaren ABC:lla. Lehti oli antanut apua ja iloa.

Kolmas henkilö tuli kertomaan: ”Kävin eräässä motoristipaikassa. Minua ahdisti siellä. Gospel Riders vaikuttaa mukavalta. Tuntuu, että teillä on riittävän leveät ovet, että heikompiinkin mahtuu.”

Olen vuosien aikana kuullut usein hyvää kerhostamme ja kerhomme jäsenistä. Edellä mainitut kuulin ihan viime aikoina.

Ihmisellä voi olla liikaa vaatimuksia omaa elämäänsä ja uskoaan kohtaan. Kun levollisuus puuttuu, tulee helposti hyödyttömyyden tunne. Siksi rohkaisen sinua: sanaton sanoma ja läsnäolomme saattaa olla usein parasta evankeliumia,

ilosanomaa.

Raamatussa on paljon kohtia, joiden kautta ihmiset pyrkivät osoittamaan, että heidän oma näkemyksensä on oikea. Koen, että meillä Gospel Riders -motoristeilla on sopiva ”pipo”. Se ei ole liian kireällä.

Olen myös pohtinut lantin toista puolta. Kerrotaan puista, jotka eivät tuota hedelmää. Olen tavannut kivikasvoisia saarnaajia. Juttua tulee, mutta väki vähenee. Kun menee hyvin, sanotaan, että hän on hyvä kaveri tai Herran palvelija. Mutta katsotaanko peiliin, jos tilanne onkin toinen? Peiliinkin voi katsoa. Uuden testamentin puheet fariseuksista tuntuivat joskus tutuilta.

Matkalla

Edellisessä kerholehdessä pyysin juttuja kesän retkistä. Näiden pohjalta olen koonnut kertomuksia erilaisista matkoista. Enduro Tour -tapahtumasta pyysin uutta perspektiiviä; miten suunnitellaan iso moottoripyöräretki. Lapponia-ajo kertoo kokemuksista varsin pitkästä retkestä haki Pohjois-Suomen. Lehdessä on ker-

tomus siitä, miten yhden perheen monet retket sujuivat. On MOJ Meeting, viikkoajeluja ja GR40-viestiajo.

Lehdessä kerrotaan kolmesta erilaisesta jumalanpalveluksesta, joissa kaikissa on yhteinen sanoma. Lammilla sanottiin, että on hyvä, kun tavallinen ihminen tietää, että tuo on luterilaisten risti. Sen he tietävät. Elimäellä nostalgiaapyörät tulivat paikalle; Jawa, Tunturi jne. He tulivat vapaaehtoisesti kirkkoon.

Jumalan palveleminen on lähimmäisten auttamista eri tavoin. Se ei ole käännäyttämistä. Jumala kutsuu aina, ja tekee sen omalla tavallaan. Jumalanpalvelukset kokoavat ihmisiä hiljentymään, hakemaan yhteyttä ja kuulemaan sanomaa.

Jumalan sanoma ihmiselle on: ole vähässä uskollinen. Jumala ei tarvitse puolustajaa. Me tarvitsemme puolustajaa, ja hän on Jeesus Kristus. Olemme taivasmatkalla. Tässä lehdessä saamme matkalla-teeman kautta olla lyhyesti mukana tämän kesän Gospel Riders -toiminnassa.

Jukka Parkkinen

Gospel Riders

ISSN 1235-3477

Jäsenlehti

Päätoimittaja:

Jukka Parkkinen

044 045 1001

soittaa@gmail.com

Kansikuva: PeeTee Juntumaa, Lapponia-ajon merkeissä Lordin aukiolla Rovaniemellä.

Mainosmyynti: Euroll Oy/Reijo Ruotsalainen,
0400-562 088 reijo.ruotsalainen@gmail.com

Julkaisija: Gospel Riders -moottoripyöräkerho ry
Painopaikka: Ab Forsberg-Rahkola Oy, Pietarsaari

Seuraava kerholehti ilmestyy joulukuussa 2021. Aineistopäivä on 15.11. 2021. Aineistot on toimitettava PeeTeelle osoitteella peete.juntumaa@gospelriders.fi.

Puheenjohtajan palsta

Mika Saarinen

Rentoa, mukavaa ja turvallista

Syksyn lentopallokauden alkaessa kovin moni ei vielä muilta kiireiltään joutanut seurakunnan perjantai-illan vuorolle pelailemaan. Niinpä harjoittelimme pienellä porukalla yksittäisiä taitoja, kuten syöttämistä. Samalla saimme toisiltamme pieniä vinkkejä ja neuvoja. Välillä oikein itseäkin nauratti, kun pallo ei mennyt ollenkaan sinne, minne piti.

Eipä noita yksittäisiä taitoja usein tule erikseen harjoiteltua. Sitä vain jotenkin ajattelee, että siinähan sitä pelailemista oppii, tai että pärjää tällä jo opitulla. Harjoittelu ja kavereilta saadut vinkit tekivät kuitenkin hyvää, eikä olisi pahitteeksi palata aiheeseen uudemmankin kerran. Viikonloppuna vielä tapasin erään kakossarjassa aikoinaan pelanneen kaverini ja kyselin lisää neuvoja.

Niin pallopeleissä kuin moottoripyöränkin kanssa olen huomannut, että mieluiten tulee harjoiteltua sellaisia taitoja, joita osaa kohtuullisesti jo ennestään. Pahimpien puutteiden paikkaaminen on paljon työläämpää. Heikoimmin osaamia taitoja ei ole niin hauska treenata.

Kuva: Maarit Filppula

Niinpä moottoripyörän käsittelyssä tulee usein toistettua niitä samoja tuttuja toimintatapoja. Jos tiukka u-käännös tai sepelipintainen parkkipaikka tuntuvat joka kerta stressaavilta, niin voisinko alkaa erikseen harjoitella uusia taitoja, joiden avulla nämä tilanteet voi hallita? Ehkä kuitenkin pelottaa, että harjoittellessa pyörä voisi kaatua. Tai sitten vain ei tule mieleen ketään, jonka kanssa voisi harjoitella. Keneltä edes voisi saada vinkkejä tai rohkaisua? Uskallanko myöntää epävarmuuteni ja kysyä neuvoja toisilta, vaikkapa kerhon ajokouluttajilta?

Milloin motoristi on riittävällä tasolla ajotaitojensa kanssa? Parhaat tuntemani kuljettajat tiedostavat taitojensa rajallisuuden ja sen, että aina voi tulla vastaan tilanteita, joissa paraskaan ajotaito ei riitä. He kehittävät liikennesilmäänsä ja ajotaitojaan aktiivisesti. He oppivat uutta vielä vuosikymmentenkin kokemuksen jälkeen. Ehkä osittain juuri siksi moottoripyöräily pysyy heille mielekkäänä harrastuksena.

Olitpa ajotaitojesi kehittämisen tiellä vasta alkuvaiheissa tai jo kokenut konkari, etsi aktiivisesti tilaisuuksia oppia lisää. Osallistu Gospel Riders -kerhon MPEAK®-kursseille sekä muihin kerhon järjestämiin ajokoulutuksiin ja -harjoituksiin. Jaa osaamistasi kerhokavereiden kanssa ja opi itsekin heiltä. Harjoittele yhdessä heidän kanssaan.

Ajotaitojen kehittäminen tekee moottoripyöräilystä rennompaa, mukavampaa ja turvallisempaa. Opettely voi olla joko mukavaa yhdessäoloa tai vaivannäköä, luultavimmin kuitenkin molempia. Joka tapauksessa se kannattaa!

Turvallista matkaa,
Mika

Sisällysluettelo

- 2 Pääkirjoitus
- 3 - Puheenjohtajan palsta
- Sisällysluettelo
- Tapahtumakalenteri
- 4 Matkalla
- 5 Lahtelaisten Gospel Riders 40 -viestiajo
- 6 MOJ 2021
- 7 Porvoon jokiranta
- 8 Räyskälän pääsöö
- 9 Motoristikirkkoja
- 10 Mukana Lapponia-ajossa
- 12 Matkalaulu - iloitkaa Herran omat!
- 13 Gospel Riders Enduro Tour 2021
- 14 - Peurakolari muistissa
- Etelä-Pohjanmaa tien päällä
- 15 - Pastorin palsta
- Botnian porukkaa yhteisajelulla
- 16 - Hallitus tiedottaa
- Alueosastot ja yhteystiedot

Tapahtumakalenteri 2021-2022

19.-21.11.2021 Vastuunkantajapäivät, Larsmo

4.-6.2.2022 MP22-näyttely, Helsinki

Matkalla

Jouni ja Päivi Karjunen

Päivi ja Jouni Karjunen Lahden alueelta Orimattilasta starttaavat usein kerhomme tapahtumiin. Lahden GR-alue on tänäkin kesänä ollut toimissaan ahkera. Alueen hyvä yhteisöllisyys on ollut Karjussillekin miellyttävää, ja siksi osallistuminen moniin ajoihin on kesällä tärkeää elämän sisältöä.

Peruuntunut kerhon 40-vuotisjuhla Lahdessa oli saanut alueen porukan mieltämään korvaavaa tapahtumaa. Tuomo Pullinen oli ehdottanut, että tehdään kiertue ja käydään alueilla. Yhdeksän tiiviin päivän ajan vietiin viestikapula yhdeksälletoista alueelle kesäkuun alkupuolella.

– Pisin yhden päivän siirtyminen taisi olla 400 kilometriä, Jouni muistaa.

Jounille ja Päiville yhdessä tehtävät moottoripyöräajelut ovat se juttu. Yhdessä koettu ja yhdessä eletty. Viestiajon jälkeen oli vuorossa Laukaan

Peurungassa järjestetty MOJ Meeting. Viime vuonna tämäkin tapahtuma oli jouduttu perumaan koronan vuoksi. Kesäkuisen GR40-viestiajon lisäksi MOJ Meetingissä pidettiin lauantaina kerhon 40+ -juhlakonsertti.

Alueiden väliset yhteisajelut toivat kesän mittaan Lahden ja Kaakon motoristeja yhteen muun muassa Vuolenkosken rantakahvilalle ja litin rantamakasiiniin. Tapasin Karjusen Päivin ja Jounin molemmissa. Oli mukavaa, kun he tulivat aina yhdessä. Viimeinen isompi alueiden yhteistapaaminen ennen tämän lehden painoon menoa oli Porvoon jokiranta elokuun alussa.

Matkalla-teema on koonnut kerhomme jäseniä yhteen viikoittain. Tämä kertoo hyvästä yhteisöllisyydestä. Lehden seuraavilla sivuilla palataan uudestaan tässä mainittuihin tapahtumiin.

Jukka Parkkinen

Päivin ja Jounin upean värinen BMW asustaa omassa lämpimässä tallissaan. Laukkuvarustuksia on kahta kokoa matkan tarpeiden mukaan.

Lahtelaisten Gospel Riders 40 -viestiajo

Voi korona, minkä teit! Gospel Riders -kerhon Lahden alueosasto sai jo pari vuotta sitten kunniantehtävän järjestää kerhon 40-vuotisjuhla. Ajankohdan piti olla elokuu 2020, ja siihen satsattiin aktiivisesti kuukausia — kunnes tuli korona ja veti maton renkaiden alta. Mutta periksi ei anneta! Uudeksi ajankohdaksi sovittiin hallituksen kanssa kesäkuu 2021.

Mutta mutta. Jo helmikuun kieppeillä alkoi vaikuttaa selvältä, että useamman sadan ihmisen kokoontuminen järkevällä ja sujuvalla tavalla — ilman parin metrin välejä, jatkuvaa käsien pesua ja desinfiointia sekä kasvomaskeja — ei tule olemaan kesäkuussa mahdollista. Myös mainio yhteistyökumppanimme Lahden helluntaiseurakunta viestitti jo kevättalvella, ettei seurakunnan puolesta voida osoittaa keittiöhenkilökuntaa juhlaamme. Olimme siis omillamme siinä asiassa, ja juhlan

Lahden GR-tallilta lähtivät 5. kesäkuuta (vasemmalta) PeeTee, Jouni, Päivi, Raimo, Anne, Eeva, Kari, Ari, Antero, Esa, Jorma ja Tuomo. Myöhemmin matkaryhmä supistui alle kymmeneen.

toteutuminen näytti entistäkin epätodennäköisemmältä.

Vaihtoehtoinen idea

Käytännössä se tiedettiin mahdottomaksi — ja se turhautti. Iso vaivannäkö oli valumassa hiekkaan. Tuli ”hiekkaa asfaltille” jo toistamiseen.

Niissä aatoksissa GR Lahden jäsen Tuomo Pullinen nykäisi eräässä talli-illassa takataskustaan varteenotettavan vaihtoehdon: kun emme voi kutsua kerholaisia Lahteen, lähdetään käymään mahdollisimman monilla GR-alueilla tapaamassa jäseniä. Se olisi mahdollista myös koronatilanteen huomioon ottaen, kun pidetään tapaamiset pieninä ja mielellään ulkona.

Kun kuulimme tämän, useimmat läsnä olleet näyttivät kokevan samoin kuin allekirjoittanut: tässä se on, vastaus! Hyvin nopeasti virisi innostunut keskustelu, jonka tuloksena muotoutui perussapluuna: videoidaan reissulla aluevastaavien ja muidenkin halukkaiden kerholaisten haastatteluja. Näin kerho ja alueet saavat kasvot, ja samalla taltioimme runsaasti kerhon tämänhetkistä elämää ja jäsenistöä.

Tuumasta toiseen

Lahden porukassa viestijon toteuttaminen oli alusta alkaen miltei päivänselvää asia. Kesälomiakin alettiin pian suunnitella tämän mukaan. Suunnittelua tarvittiin monella saralla. Ydinryhmämme tulisi olla sopivan kokoinen, ei liian iso eikä pieni. Hankkeen mittavuuden vuoksi oli tehtävä muitakin rajauksia. Kesäkuisen ajon kohteiksi valikoitui kerhon 23 alueesta 19; kaikki Etelä-Suomen alueet idästä länteen Viitasaaren korkeudelle asti. Ulkopuolelle jäivät sillä erää Kainuu, Lap-

land, Oulun seutu ja Botnia.

Idea piti vielä avata kerhon hallitukselle ja alueille. Hallitus näytti jo kevättalvella periaatteessa vihreää valoa, mutta vain idealee, ei kustannuksille. Lahtelaiset olisivat taloudellisesti omillaan. Tämä aiheutti pientä mietiskelyä, mutta reissun peruminenkaan ei tuntunut hyvältä ajatukselta. Siihen siis tyydyttiin. Alueilla idea otettiin vastaan enimmäkseen myönteisesti. Se kannusti jatkamaan valmistelua.

Hanke toteutui ja onnistui

Reissun ajankohdaksi päätettiin kesäkuun alkupuoli sitten, että ajo päättyy kesäkuun 13. eli päivänä, jolloin oli aiottu järjestää GR40-juhla Lahdessa. Kierroksen pituudeksi muotoutui yhdeksän päivää, ja ydinryhmäläisten matkamittareihin oli odotettavissa lisäystä kahdesta kolmeen tuhanteen kilometriä.

Maata kiersi lopulta 7–9 pyörän ydinryhmä. Lisäksi mukana oli vaihtelevasti kerholaisia eri alueilta. Alueiden osalta vastaanotto oli aina vähintään avoin, mutta yleensä hyvin myönteinen ja iloinen. Tarkempia raportteja näistä tapaamisista saattaa ilmaantua tuleviin GR-lehtiin.

Videoilla niitä alkaa jo olla. Timo Sundin kuvaamia ja editoimia GR40-viestiajon jaksoja on alkanut ilmestyä kerhon YouTube-kanavalle.

PeeTee Juntumaa
GR Lahden aluevastaava

Gospel Riders –porukka sai ilokseen huomata, että paikka, jossa kerho perustettiin, on nykyään täynnä moottoripyöriä. Koulussa toimii Kanteleen Krossarit Ry.

GR40-viestiajon lippuvastaava Tuomo ojensi juhluvuoden lipun myös Kanteleen Krossarien edustajalle.

MOJ 2021

Kuva: Tero Juupajärvi

MOJ (Message of Joy) Meetingin ohjelmassa oli hieno Pekka Simojoen ja hänen tyttärensä Heidi Simeliuksen konsertti kerhon 40-vuositeemalla. Mukana oli myös kitaristi Hannes Asikainen. Konsertti ilmensi hyvin kerhomme luonnetta. Olemme ilosanoman viejiä, joita on helppo lähestyä ja kerromme mielellämme elämämme toivosta, Jeesuksesta Kristuksesta.

Isä ja poika MOJ Meetingissä

Tero ja Sebastian Juupajärvi, isä ja poika, aloittivat yhteisen kesälomamatkan osallistumalla MOJ Meetingiin Laukaan Peurungassa. Monen motoristin arki noudattelee elämänrytmin määrittämää käsikirjoitusta. Yksitoista vuotta oli ehtinyt kulua edellisestä isommasta Gospel Riders -tapahtumasta, jossa Tero oli ollut mukana. Perhe vie oman aikansa. Kolmesta lapsesta nuorin on nelivuotias. Vanhin, 11-vuotias Sebastian, pääsi nyt maistelemaan motoristielämää

ja GR-kerhon tapahtumaa. Hänen kommenttinsa olivat myönteisiä:

– Peurungassa oli hyvät ruuat. Hotelli toimi hienosti. Motoristitapahtuma oli hyvä, sen eteen oli nähty vaivaa.

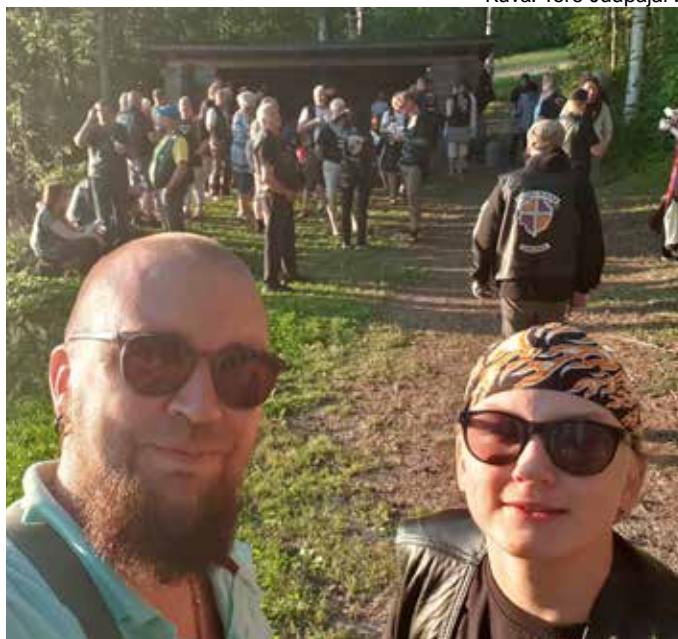
Tero oli odottanut jo jonkin aikaa kristillistä tapahtumaa, jossa isä ja poika pääsevät yhdessä kokemaan hengellistä yhteyttä. Terolla on ollut muidenkin lasten kanssa yhteisiä matkoja, lasten ehdoilla. Tässä reissulla yhdistyivät kesäloma, lähempi tutustuminen keväällä ostettuun moot-

Kuva: Tero Juupajärvi

Juupajärven tytöt olivat välillä huolissaan perheen miesten reissusta.

Kuva: Tero Juupajärvi

MOJ huippua. Hyvä ruoka, parempi mieli. Yhteisöllisyys ja makkaran paisto.

toripyörään, MOJ Meeting ja yhteinen moottoripyörämatka oman pojan kanssa. Peurungasta matkan oli tarkoitus suuntautua Kolarin ja Enontekiölle asti. MOJ oli kaiken kaikkiaan hyvä startti yhteiselle moottoripyörälomalle. Musiikki jäi soimaan matkailaisten mieliin.

Toimituksen lisäys: kysyin Juupajärven kotiin jääneiltä perheenjäseniltä, miltä tuntuu, kun miehet ovat moottoripyörällä reissussa. Kotiväen vastaus: ”Kyllä vähän jännittää. Onneksi äiti on kotona ja isovanhemmat välillä tuuramassa.”

Jukka Parkkinen

MOJ kokemuksia

Tämä kirjoitus on edesmenneen Gospel Riders Kaakon jäsenen Heikki Lehtosen lehteen lähettämä. Heikki menehtyi viikkoajelussa tiistaina 10.8.2021. Ennen ajopäivää hän lähetti tämän tervehdyksen lehden lukijoille. Olkoon tämä samalla Heikille omistettu muistokirjoitus. Hän oli iloinen ja positiivinen persoona. Kiitos Heikki, että sain sinut hetken tuntea.

Jukka Parkkinen

”Nuorena motoristina” olen hämmästelty, kuinka lähes kaikki vastaantulevat motoristit tervehtivät. Ikään kuin tuntisimme toisemme. Onhan se kuitenkin mukava tapa, kun on sama harrastus.

Minulla oli ensi kertaa mahdollisuus osallistua MOJ Meetingiin, paikkana Peurunka. Helleaalto teki omat rajoitteensa, mutta paikalle oli päästävällä tavalla tai toisella. Koska osallistuin vain lauantaina, saavuin sillä toisella tavalla, GR-ystäväpariskunnan mukana heidän autollaan.

Ensivaikutelma juhlapaikasta oli varsin positiivinen. Siisti, hyvin hoidettu ympäristö antoi viitteitä tulevasta. Ihmiset

olivat hyväntuulisia ja pysähtyivät juttelemaan, olihan ystäväni perustajajäsen, joka tunsin lähes jokaisen. Ainakin joka toisen. Näin sain tutustua moneen GR-motoristiin, ja tunnelma oli varsin leppoinen. Aivan kuin oltaisiin oltu vanhoja kaveruksia.

Kiitosjuhlan konsertti sekä Gospel-ilta Peurunka Areenalla olivat viihdyttäviä, sisältäen pehmeämpää Gospelia ja vähän kovempaaakin. Sanaakin oli mukavasti, joten voi sanoa, että tarjonnassa oli jokaiselle jotakin. Kun juhlapaikkakin oli hyvin ilmastoitu, ei voinut muuta kuin nauttia ohjelmien annista.

Kun puolen yön jälkeen olin

Heikki Lehtosen maalinen taivaallinen päättyi kirjaimellisesti moottoripyörän sarvissa, mutta jatkuu rajan toisella puolella hienomilla teillä ja monin verroin paremmissa maisemissa.

taas kotona, en voinut muuta kuin kiittää: olipa hieno päivä!

Uskon, että tulevaisuudessa, jos Herra suo, osallistun MOJ-tapahtumiin ensimmäisestä päivästä viimeiseen. Moottoripyörällä. Yhdistävähän tämänkaltaiset juhlat

meitä kristittyinä motoristeina, sisarina ja veljinä, aivan toisella tavalla kuin pelkkä käden nosto maantiellä.

Kiitos, Gospel Riders, hienosta juhlasta.

Heikki - GR Kaakko

Porvoon jokiranta

Suomen kesässä sää voi olla kauniin aurinkoinen tai sitten sateinen. Matkaan lähdeessä ei voi olla varma säästä, ennustukset joko pitävät paikkansa tai erehtyvät.

Porvoon jokirantaan oli suunniteltu useamman alueen tapaaminen elokuun ensimmäiselle tiistai-illalle. Sää tiedotus lupasi sitä perinteistä: sataa tai paistaa. Soittelin ystäville ja kyselin, lähteäkö vai ei? Orimattilasta soitin Jouni Karjuselle. Hän vastasi, että epävakaa on. Soitto Loviisaan toi saman vastauksen. Ruotsinpyhtään suunnalla oltiin jo varmempia: kyllä lähdetään.

Matkalla tapahtui. Nokelaisen Aki oli sopinut ystävänsä kanssa tapaamisen Kuninkaantien ABC:lle. Kaksi pyörää oli valmiina jatkamaan matkaa Porvooseen, mutta toinen pyörä ei halunnutkaan jatkaa matkaa. Pikaisen pohdinnan jälkeen Aki totesi päättäväisenä miehenä: ”Noo, mie haen Hiasen.” Ei muuta kuin etupyörä kotia kohti ja pakulla takaisin Kuninkaantielle. Yhteinen pohdinta jatkui: ”No kert myö tässä jo ollaan ja pyörä on kyyvis ja kellokaa ei oo paljoo, lähetää Hiasel Porvooseen.”

Jouni ja Päivi Karjunen (keskellä) lähtivät päättäväisesti Orimattilasta Porvooseen. Kuva kertoo, ettei sää ollut parhaimmillaan. Vähän on sateen tuomaa harmautta, mutta Lahden motoristit hymyilevät tyytyväisinä. Vasemmalla PeeTee ja Anne, oikealla Ari ja Sami.

Niin he lähtivät, ja muut gosselmotoristit olivat vielä siellä paikalla. Ja ruokaakin sai vielä! Tämä on yhteisöllisyyttä; kaveria ei jätetä, mennään kun on sovittu. Edellä mainitut asiat sopivat hyvin kuvaamaan motoristiveljien asennetta. Kerran pieneen ravintolaan saavuttuamme Aki kuvasi tilannetta hyvin: ”Noo, eihän tässä välttämättä mitään järkeä oo et miekii lähen kotoo syömään leipäpalan sa’an kilometrin päähä. Ois se halvemmaks tullu kotona, mutta kyllä porukassa ollaan ja mennään.”

Myös Pekka ja Anne Lihtari lähtivät Loviisasta Porvoon jokirantaan. Anne iloitsi mahdollisuudesta nähdä paljon porukkaa koronankin aikana. Kuivinakin oli selvitty.

Pekka kertoi samaa. Sääennustetta oli seurattu koko päivä, ja on aina mukava nähdä toisia gosselmotoristeja. Lihtarit saivat mukaan myös tyttärentyttärensä, 11-vuotiaan Emman — ehkä tulevan motoristin?

Jukka Parkkinen

Akin palvelualltius toi Klintin ja Tanjan Porvoon jokirantaan. Ruokaa oli vielä tarjolla ja GR ystävät paikalla. - Leipää on hyvä syödä ystävien kanssa totesi Aki Nokelainen.

Kevään matkaendudopäivä

Räyskälän präsöö

Hei! Olen Maalahdessa asuva 31-vuotias innokas motoristinalku, ja Gospel Ridersin jäsen tämän vuoden huhtikuusta alkaen. Toki olen pyörinyt GR:n motoristikirkoissa Etelä-Pohjanmaalla vuodesta 2015 lähtien, mutta varsinaisen liittymissyäyksen ja motivaation antoi vasta tänä keväänä järjestetty enduroajon kurssi Räyskälässä. Kurssi oli niin mullistava kokemus, että en millään malta olla jakamatta muutamaa kokemaani asiaa ensikertalaisen vinkkelistä tiirattuna.

Alku aina hankalaa

Gospel Ridersin enduroajon kurssi järjestettiin lauantaina 8.5.2021 Räyskälässä. Läksin matkaan Maalahdesta jo perjantaina uhmaten rëntäsadetta ja keväistä lämpöä kolme astetta. Hymy alkoi hyyytä Kankaanpään kohdalla; olin jäässä, ja navigaattorini ei saanut virtaa. Lämmitellessäni kuumaa vettä alla tunnottomia käsiäni ST1:n vessassa tuumin, että tämä oli elämäni seitsemänneksitoista typerin idea. Pelastukseksi tuli kädenojennus Pirkanmaan Ilkalta, joka ilmoitti korjaavansa navigaattorini tatin, jos kurvaisin sitä kautta. Sanottu ja tehty: Ilkka repareerasi navitatin motoristityyliin ”ruma, mutta toimii”, ja yömyöhällä pääsin iloisesti jatkamaan matkaa sateessa Urjalan taikayöhön laavumajoitukseen. Rukoilin hartaasti Herraa, että kaikki muuttuisi vielä riemuksi.

Viilpoisen laavuyön jälkeen tunnelmaa latisti vielä tieto siitä, ettei motoristiyöstäväni Hannu tulekaan paikalle. Katastrofin aiheet alkoivat olla koossa. Lentokentturalle saapumisenkaan ei mennyt lupaavasti: paikalla oli 19 taitavaa endurohoojaa ja minä, keltanokka, jonka alkuparkkeerauskin meni melkein ripaluisella lahtelaisten syliin. Silloin päätin, että päivän missio on olla herättämättä vähimmässäkään määrin huomiota.

Riemullisia haasteita

Päivä yllätti täysin, ja sain yllättyä erittäin iloisesti! Kaikki osallistujat olivat reiluja toisilleen, ajaminen ei ollut kilpailua tai toisten vertailua itseensä, vaan kukin suoritti ajoaan omien taitojensa rajoissa, yrittäen ylittää itsensä. Aloitimme santamontulla jarrutusharjoituksilla, hitaanajon kierroksilla apulantalavojen yli ja välistä, tukkien ylityksillä, hiekkarinteen ylösajolla ja aivan kaikella, mitä pyörälläni ylipäätään uskaltaa tehdä. Minua lohdutti sanomattoman valtavasti se, että pari tyyppiä otti tuntea maasta lähemmin, vaikka olivatkin niin taitavia. Kaatuminen ei siis olekaan lorun loppu ja suuri häpeä. Heti oli ainakin neljät käsiparit nostamassa peliä pystyyn, ja eikun menoksi!

Santamontun harjoittelun jälkeen väki jakautui aika lailla tasan siniseen ja punaiseen ryhmään, joista sininen reitti toi itselleni aivan riittävästi haastetta. Meille teroitettiin, että enduroajossa ei istuta, vaan seistään tapeilla, koska tällöin pyörän kontrolli on parempi. Näin ollen kuvittelin seisoma-asentoajon tekevän kuskini, mutta ei. Edelleen mutkainen hiekkatie ei näyttänyt riittävän, vaan systemaattisesti pyörä hakeutui kurveissa sydämentykytysalueelle. Itse pistin ongelman renkaiden piikkiin, mutta ajokouluttajan mukaan syy oli se iänikuinen ja sama latteus — liian kova tilannenopeus. Olin tosin salaa hyvin iloinen siitä, että kaikista kommenteista huolimatta minulle annettiin mahdollisuus ajaa pienen hetken myös punaista reittiä. Kannustamisen ja kehuvoimaa ei sovi vähätellä!

Herran kukkarossa

Edellä ajavan pölyjä hengitellessäni ja suuhun sinkoilevia kiviä rouskutellessani ajattelin, että tämä koko homma on loppujen lopuksi hirvittävän hauskaa. Sanalla sanoen NAUTIN. Oli mainiota harjoitella aivan uusia maastoja ja matkia muita. Imin itseeni kaiken opin, mitä silmillä ja korvilla voi saada. Motivatiokäyrä nousi eksponentiaalisesti, eikä se ollutkaan se vauhdin huuma, vaan taitoajo! Kuinka etuoikeutetuksi tunsinkaan itseni saadessani kokea jotain näin mullistavan jännittävää ja uutta.

Silti oikeastaan kaikkein mukavinta oli tutustua uusiin mukaviin ihmisiin ja kokea kuuluvansa joukkoon. Tuhannen taitavat endurokuskit auliisti jakelivat neuvojaan ja osoittivat minua kohtaan herrasmiehen kärsivällisyyttä ja myötämielisyyttä — siitäkin huolimatta, että huolin vain ”steriloidun” teleskooppimakkaratikon pitsaani kuumentamaan. Sulauduin mielestäni hyvin joukkoon ja ihmettelin uskovien yhteyttä ja kristillisyydestä kumpuavaa käyttäytymistä ja kielenkäyttöä. Ihmeellistä sakkia ja touhua, täällähän viihtyy!

Alusta asti olin kokenut olevani turvallisissa käsissä. Ketään ei tultu hakemaan nelinpyörin, vaan kaksin pyörin — ja osa mustelmin kyllä — kaikki kotiin päin läksi, osa hyvinkin pitkän ajomatkan päästä. Lopussa odotti vielä presidentin yllättävä laueudenteko: omista kiireistään huolimatta hän jaksoi toimia moottoripyöräluotsina minulle lähes seuraavan tukikohtani kotiovelle asti. Mykistyneenä mietin, kuinka hyvä Jumala on ollut minua kohtaan, kun antoi näin sanomattoman rikkaan ja mahdollisuuden näin uskomattoman mukavien ihmisten kanssa. Herra piti hyvin huolen ja antoi enemmän kuin olisin uskaltanut toivoakaan.

Katse eteenpäin!

Räyskälän päivä oli monella tavalla hedelmällinen: ensinnäkin innostuin enduroajosta niin, että totesin löytäneeni erikoistumisalani. Aivan tavallisena ja motivoituneena kuskina pärjäsin suhteellisen hyvin ja ajattelin, että miksi ihmeessä en ollut enemminkin uskaltanut tutkimaan tätä jännittävää enduroajomaaailmaa. Toiseksi ”päättöön präsöö” alkaa pikkuhiljaa kanavoitua tekniikan ja kikkailun puolelle, ja kun se alituinen touhotes saadaan suitsittua, alkaa ajo olla varmempaa ja luotettavampaa. Sen verran kilpailuhenkeä löytyy, että jonain päivänä vielä näytän taitoajon primusmaistereille Mikoille ja Pateille ja Juhaneille ja Vespoille, kuinka moottoripyörää ajetaan lestan päällä käsillä seisten!

Päällimmäisenä päivästä jäi syvä kiitollisuus ja tyytyväisyys. Kiitollisuus Jumalalle tästä hienosta lajista ja mahtavista ihmisistä ja tyytyväisyys omaan opittuun tietoon ja taitoon, jota pystyy heti soveltamaan normiajossa. Puolitoista kuukautta intensiiviharjoittelua Maalahden peräteillä, niin johan on tästäkin aloittelijasta leivottu kelpo kokelas Enduro Tour 2021:lle!

Ei *mutkainen hiekkatie alla moperin* estä, minä *ajan* elämän kyllyydestä! Tätä riemua rajua elämän riittää, kun Jeesusta sieluni kiittää! (Lasse Heikkilä: Elämän kyllyydestä, kursivoidut sanat muutettu)

Maarit Filppula
Malax

Kuva: Kaisu Eriksson

Ajoharjoituspäivä Räyskälän seuduilla yllätti Maaritin iloisesti.

Motoristikirkkoja

Lammi

Perinteinen Lammin motoristikirkko sai puhujakseen Vapaakirkon evankelistan, entisen pelastusarmeijan upseerin, Maija Haikosen. Hänellä on paljon kokemusta työstä Jumalan valtakunnan asioilla.

Päällimmäisenä jäi mieleen hänen mainintansa siitä, kuinka moni ajattelee, että on tärkeää olla oikeassa Raamatun tulkitsemisessä. Maija kertoi, ettei se ole niin tärkeää. Jos aikamme ja energiamme kuluu liiaksi opillisissa kysymyksissä, voi Jumalan palveleminen jäädä sivuasiaksi. Erimielisyyksiä tuovien asioiden esillä pitäminen ei edistä Jumalan hyvän sanoman viemistä ihmisille. Eri seurakuntien on hyvä olla tyytyväisiä siitä, että tavallinen suomalainen nähdessään ristin toteaa: tuo on se luterilaisten risti. Risti kertoo turvasta ja Jumalasta.

Maija Haikonen kertoi selkeästi, että ovi Jumalan luo on aina avoin. Ihmiset voivat selittää tai uskotella muuta, mutta Jumala kutsuu jokaista ja ottaa luokseen tulevat avosylin vastaan.

Puheessaan Maija Haikonen muistutti myös Raamatun todellisuudesta. - kun Venäjälle piti salakuljettaa Raamattuja, se oli selvä ja todellinen todiste Raamatun viestinä Jumalalta ihmisille. Tuhannen ja yhden yön satuja ei tarvinnut salakuljettaa.

Annika ja Jukka Tuomivaara toivat hyvää tunnelmaa musiikilla. Motoristit saivat myös laulaa mukana. Musiikilla on tärkeä rooli Gospel Riders -toiminnassa.

Elimäki

Tämä luonnonkaunis paikka toimii kesällä muun muassa kesäteatterina. Elimäen seurakunta on tehnyt aktiivisesti yhteistyössä kerhomme kanssa. Sateinen päivä muutti alkuperäisen suunnitelman pitää kirkko kesäteatterin areenalla. Hyvin kirkkoväki sopeutui muutokseen, ja palvelu tapahtui yhdessä museoalueen rakennuksista.

Puheessaan kirkkoherra Kirsi Hämäläinen kertoi olennaisen: olemme tervetulleita Jumalan luo. Ymmärtääkö kaiken oikein, se ei ole tärkeintä. Jumala on lähettänyt Poikansa ja avannut tien yhteyteensä. Olemme samalla tiellä motoristeina, nuorina ja vanhoina, työssä ja vapaalla.

Jukka Parkkinen

Mukana Lapponia-ajossa

Jokainen, joka tietää, mikä ja millainen oli takavuosien 7xSF-kampanja, ymmärtää myös Lapponia-ajon idean. Heinäkuussa toteutettu kaksi viikkoinen evankelioimisajo syntyi vastaamaan siihen kysyntään, joka jäi ilmaan Lapin 7xSF-reissujen jäljiltä. Lapponia-ajoa lähti kehittämään kaksi Lapin evankelioimisen konkaria, Pentti Puputti ja Arto Koivukoski.

Itse liityin letkaan reissun

neljäntenä päivänä. Matka kotoa Kemijärvelle oli sopivien mutkien kautta noin tuhat kilometriä, mikä otti tällaiselta vanhemmalta motoristilta kaksi ajopäivää. Kajaanista aloittanut ryhmä oli siihen mennessä vierailut jo Puolangalla, Posiolla ja Sallassa. Kemijärvelläkin oli jo ehditty pitää ulkoilmatilaisuus, ja porukka oli valmistautumassa iltatilaisuuteen helluntaiseurakunnassa.

Vaihtelevia kilometrejä

Seuraavien puolentoista viikon aikana erilaisia tilaisuuksia pidettiin ja ihmisiä kohdattiin Sodankylässä, Ivalossa, Inarissa, Kittilässä, Kolarissa, Pellossa, Rovaniemellä, Tervolassa, Torniossa, Kemissä ja Oulussa. Ryhmän kokoonpano vaihteli vajaan kymmenestä viiteentoista, mukaan luettuna autoilla liikkuneet huoltojoukot. Johtajien lisäksi

muutamat olivat mukana tuhansien kilometrien reissun alusta loppuun.

Säätilat ja lämpöasteet vaihtelivat miltei laidasta laitaan. Helteitä koettiin useaan otteeseen, ja vilpoisimpina päivinä lämpötila putosi alle kymmeneen. Ajo päättyi Larsmoon, jonne ajettiin reissun jälkipuoliskon ainoan rankkasateen piiskaamana. Siellä odotti savusauna ja uinti sekä hyvä ruoka ja mukava

Tervolan kansainvälisen leirin iltatapahtuman jälkeen oli hyvä hetki rukoilla, kerrata päivän tapahtumat ja suunnitella seuraavaa päivää. Kuvassa vasemmalta Anne, Heikki, Uffe, Dag, Janne, Helena, Ismo, Rosa, Heikki, Vesa, Minna, Pentti ja Arto.

Kaksi viikkoa Lapin maisemissa

Kun Lapponia-ajoa suunniteltiin, minulle oli selvä, että sinne haluan mukaan, jos Herra suo. Jostain syystä Jumala on laittanut Lapin sydämmelleni. Olin useampana kesänä mukana 7xSF-kiertueilla Lapin ryhmässä.

Lähtiessäni koin olevani ihan tyhjä astia. Rukoilin ja mietin, miten voin kohdata ihmisiä ja mitä antaa heille? Mutta luotin Jumalan armoon, rakkauteen ja johdatukseen. Uskoin hänen käyttävän tällaista tyhjää astiaa.

Ensimmäisestä yöpaikasta ystävä lähetti minut eteenpäin rohkaisevin sanoin: "Jumalan ihmeet ja merkit tulevat seuraamaan teitä." Kajaanissa, josta kiertue alkoi, sain heti todistaa ja käydä hyviä keskusteluja. Samalla tutustuin ryhmään, josta suurin osa oli ennestään tuttuja.

Seuraavan päivän toritilaisuus Puolangalla piti siirtää sateen vuoksi helluntaiseurakuntaan. Koin, että Kajaanin ja Puolangan Hengen ja Sanan täyttämät tilaisuudet

seurakunnissa oli tarkoitettu ryhmällemme vahvistukseksi, rohkaisuksi ja ravinnoksi kiertuetta varten.

Erityisiä kohtaamisia

Päivät alkoivat puolen tunnin rukouksella. Myös iltapalaverissa oli paljon rukousta. Olin ryhmän ainoa naismotoristi, ja mielestäni pysyin aika hyvin miesten mukana, vaikka välillä ajattelin hidastavani miesten vauhtia. Muitakin naisia oli mukana huoltoautossa ja musiikissa.

Ensimmäinen viikko oli kylmä ja sateinen, mutta toisaalta sääsket eivät olleet kiusana. Toisella viikolla oli hellettä.

Monilla paikkakunnilla oli hyviä kohtaamisia ja keskusteluja. Rovaniemeltä olisin saanut miehen matkaani. Tornio jäi erityisesti mieleen. Ajaessamme sinne ajattelin kypäräni sisällä, että tänään en oikein jaksaisi todistaa Herran suunnitelmaa oli toinen. Pena pyysi minua todistamaan. En ehtinyt paljon rukoilla ja miettiä sanottavaani, ja lavalla takeltelin aluksi puheessani. Sitten kerroin erään Lopetettuani eräs nainen pyy-

si juttelemaan kanssaan. Hän kertoi kokeneensa samaa kuin minä. Sain rukoilla hänen puolestaan.

Kiitollisin mielin

Viimeinen tilaisuus oli Oulussa. Koko sen ajan juttelin erään vanhemman miehen kanssa. Sain lopuksi rukoilla hänen puolestaan. Tilaisuuden aikana oli hyvä ilma, mutta kohti Larsmoa lähdimme rankkasateen ja ukkosen saattamana. Perillä totesin, että on aika hommata uudet sadevarusteet, olin alusvaatteita myöten märkä.

Perjantaina kotimatalla kiitin ja ylistin sydämestäni Herraa. Olin saanut nähdä ihmeitä ja merkkejä. Olin nähnyt, miten suuri merkitys on sillä, että lähdemme aina rukoillen liikkeelle. Olin kiitollinen hyvästä ryhmästä, uusista tuttavuuksista ja esirukolijoista.

Reissusta olisi vaikka mitä kerrottavaa, mutta säilytän muistoja sydämessäni ja annan Herran tehdä työtään sisimmässäni. Innolla odottelen uusia reissuja ja seikkailuja Herran tiellä.

Lapponia-ajossa oli monenlaisia mielenkiintoisia kohtaamisia. Rovaniemellä muutamat lapset halusivat ottaa tuntumaa Minnan Triumphiin.

peti, joten seuraavan päivän kotimatka sujui rennoissa merkeissä.

Oman mielenkiintoisen ja piristävän vivahteensa reisuun toi Sodankylässä vähänsä aikaa mukaan liittynyt ylistystanssiryhmä. Kaksi ryhmäläistä oli mukana myös ajon loppuosan.

Monia kokemuksia

Yksi asia, jota etelän mies ei tule hevin ajatelleeksi, on pyörien tankkaus Lapissa lomasesongin aikaan. Tankille kaartaessa kannattaa katsoa, ettei edellä ole venettä trailerilla kiskova auto. Kun Inarinjärvelle kalalle suuntaava lomalainen tankkaa autonsa lisäksi rivin kymmenien litrojen vetoisia bensakanisterejä, se kestää!

Viikkojen evankelioimishenkkinen moottorimarssi Suomen Lappiin on asia, jota on

Yksi tilaisuus pidettiin Ivalon helluntaiseurakunnan piha-alueella. Lapponia-ajon vetäjät Arto Koi-vukoski (vasemmalla) ja Pentti Puputti suunnittelevat jo seuraavaa etappia.

vaikea kuvailla kovin tyhjentävästi. Se on koettava. Joustavasta luonteesta on paljon hyötyä. Suunnitelmat ja olosuhteet vaihtelevat paljon ja saattavat muuttua hetkessä. Tässäkin mielessä Lapponia-ajo oli hieno kokemus. Upeita hetkiä oli roppakaupalla, parhaita niistä olivat ihmisten us-

koontulot.

Kaikista matkan haasteistakin selvittiin yhteishengellä, armollisuudella, taidoilla, nokkeluudella ja viimeistään huumorilla. Sitä oli tosin ilmassa lähes aina. Tekniset ongelmat olivat onneksi hyvin vähäisiä. Ainoa, mistä ei enää selvitty, sattui viimeisellä etapilla alle-

kirjoittaneelle. Ankara, tunti-kausien sateen pieksäntä Oulun ja Larsmon välillä oli liikaa pyöräni virtalukolle.

Mutta se on vain maallista. Kiitollisin ja haikkein mielin lähdimme Larsmosta kukin tahoillemme.

PeeTee Juntumaa

Todistamisen korkeakoulussa

Matkakertomus Gospel Riders Lapponia-ajosta 2021

Löydän edelleen puhelimeni viestisovelluksesta ystäväni lähettämän viestin heinäkuun 1. päivästä: "Ilmoittaudu heti!" ja perässä on Pentti Puputin sähköpostiosoite. Olin ollut lomalla juhannuksesta lähtien, mutta energiani ei ollut riittänyt hoitamaan asiaa millenkään mallille. Ystäväni kuitenkin huolehti myös minusta lähettämällä tuon viestin. Herra hänet siitä palkitkoon!

Alusta lähtien Lapponia-kiertue oli minulle todistamisen korkeakoulua. En ole ollut aiemmillä kiertueilla mukana. Kysymystä Herran puoleen on kyllä paljon ollut, lähinnä siitä, miten minä voin oppia tekemään työtä hänen työmaillansa. Nyt Lapponiassa minulla onkin sitten edessä loistava mahdollisuus lähteä seuraamaan, miten tätä työtä tehdään nahkaliivien ja pyörien avustamana. Kuulostaa aivan mahtavalta!

Vaivannäköä ja virvoitusta

Kajaanista se sitten alkaa. Väkeä on torilla lämpimässä säässä paljon. Myös humalaisia, joilla on loppujen lopuksi "niin heikko usko".

Seuraavana päivänä, kaikkien pessimistien Puolangalla, sade ajaa meidät sisätiloihin, mutta sen vastineeksi saamme kokea suurenmoista yhteyttä Kristuksessa.

Posiolla samana iltana uha-kaava sängytön yö ajaa eroon porukasta veljeni mökille. Sielläkin saamme vaihtaa ajatuksia Kristuksen työstä tässä maailmassa.

Sallassa on koko maakunta liikkeellä yhtä aikaa Sallan nimipäivän kunniaksi. Joudumme vähän syrjään menopaikoista, mutta teemme ahkeraa jalkatyötä houkutelaksemme ihmisiä katsomaan pyöriä. Väsyneelle hetki vie-reisessä kirkossa ja konserttihetki tenori-kirkkoherran laulamana on virkistävä kokemus.

Vastuksia päin

Kemijärvellä saan nukkua kirjaimellisesti ristin alla paikallisen helluntaiseurakunnan suuressa salissa. Sodankyläs-

sä lounasruokalassa laulettu ruokasiunauslaulu herkistää jopa paikan pitäjän muistelemaan omaa ripariaan. Hullujakin ideoita tulee, kuten mennä paikalliseen hotelliin kysymään, saako heidän keskusradiensa kautta esittää GR-tapahtumamainosta hotellivieraille. Ivalossa tuntuu, että hengellinen vastustus on suurta, eikä onnistumisia tunnu syntyvän lähimmän marketin parkkipaikalla. Vieläkin vaivaa se omassa työssä onnistumisen asenne, vaikka kaikki huolet ja murheet saisi jättää suurempiin käsiin.

Kittilään asti ja Oulussa taas

Inarissa on sään puolesta kylmää, mutta muutoin lämmintä. Kittilästä pitää jo aamumessun jälkeen lähteä aja-

maan kohti työelämää. Mutta jääkää te, rakkaat, jatkamaan työtä, teitä siunaan Isän armolla ja laupeudella!

Vielä kerran näemme Oulun kävelykeskustassa, Lapponia-ajon viimeisessä toritapahtumassa. Siinä samalla mietin jo tulevaa, toista todistustapahtumaa samalla lavalalla, ja pyydän esirukouksia sen puolesta.

Sainko todistusta korkeakoulusta? En tainnut saada edes ekaa vuosikurssia läpi. Ei haittaa mitään, seuraavalla kerralla otetaan uusiksi. Kaikkea, minkä koin, saan pureskella ja sydämessäni tutkiskella tulevina viikkoina. Kiitos Jumalalle, että sain olla mukana. Hän siunatkoon minulle vielä monia uusintakertoja.

Aki Hekkala

Sodankylän ja Kemijärven välillä kahviteltiin kullanhuuhtojen mailla Vanhassa vaskoolimiehessä. Pullavadiinkin olivat vaskoolin kaltaisia. Kirjoittaja kuvassa valkoisessa kypärässä.

Lapponia-ajon yllätysvieraat

Matkalaulu - Iloitkaa Herran omat!

Gospel Riders -kerholaisten Lapponia-ajo kietoutui Sodankylän kohdalla taivaallisen matkanjohtajamme käsissä jännästi yhteen seurueeni kanssa. Olimme ylitys- ja rukoustanssijoista koostuva viisi-henkinen naisporukka matkalla Suomi-autoksi teipatulla sinivalkoisella Skodalla kohti Suomen Lappia. Olimme lähteneet julistamaan maata Herralle hengessä, määränpäänämme Nuorgam. Vuokramökki oli odottamassa Utsjoella.

Lapponia-ajon seuraan

Ennen Sodankylää auton merkkivalo ilmoitti jäädytysnesteiden puutteesta, vaikka nestettä oli ahkerasti lisätty. Yksi seurueemme jäsen huomasi Gospel Ridersin olevan paikkakunnalla, ja päätimme turvautua uskoviin Jumalan miehiin saadaksemme neuvoa. Yösiija järjestyi samasta leirikeskuksesta, ja Suomi-auto pääsi levähtämään, kuten viisi uskonsis-kostakin. Saimme esittää GR:n jäsenille ylistystanssin ja kertoa matkamme tarkoituksesta. Saimme palautetta, että autoimme ymmärtämään syvemmin ylistystanssin hengellistä merkitystä.

Aamulla jatkoimme rukouksin matkaa. Ivalossa auto teki täyden stopin. Jätimme sen parkkiin ja menimme seuraamaan GR:n ulkoilmatilaisuutta.

Auto aiheutti jännitystä

Ivalossa auto korjattiin, mutta korjaus ei kestänyt. Saimme vinkin toisesta korjaajasta. Hän teki ja asensi varaosan, mutta pyysi painokkaasti meitä kääntymään takaisin etelään. Mietimme, kestäisikö osa Nuorgamiin ja takaisin. Pohjoisemmasta saisi vielä huonommin apua hädän sattuessa. Tähänkö matkamme tosiaan päättyisi? Rukouksessa koimme, että Nuorgamiin oli mentävä. Lähdimme testiajolle ja päätimme sitten jatkaa kohti pohjoista. Loppujen lopuksi auton testaus jatkui Nuorgamiin ja sieltä takaisin Turkuun saakka.

Nuorgamin Isokiven vaaralla ilma oli jäätävä ja hyisen tuulinen. Tuntui, kuin se tahtoi nujertaa meidät. Emme kuitenkaan luovuttaneet, vaan julistimme Jeesuksen Herrautta monissa paikoissa.

Saamen kansaa, jota kannan sydämeläni, siunasin ja julistin sille hengellistä vapautta.

Suomen ja Euroopan unionin pohjoisimmassa pisteessä olimme ihmeissämme, hämmästyneitä ja kiitollisia siitä, mitä olimme nähneet ja kokeneet. Viimeisen rukous- ja julistustanssin lauluun Nouse Suomen kansa teimme kauniissa aurin-gonlaskussa Tenojoen varrella rajasillan siintäessä taustalla.

Jälleen GR:n mukaan

Matkan viivästyksistä huolimatta eh-

Ylistystanssiryhmä liittyi erikoisten vaiheiden jälkeen osittain mukaan Lapponia-ajoon. Sodankylässä gospelriderit saivat oman ylistystanssiesityksensä.

dimme nukkua yhden yön varaasamme mökissä Utsjoella.

Uudet uskovat naapurimme Niko ja Rosa Kokkolasta liittyivät joukkoomme Utsjoella.

Seurueemme kolme naista joutuivat palaamaan työhön etelään. Toivoimme tyttäreni Mallan kanssa mahdollisuutta jäädä Lappiin vielä viikoksi ennen hänen ammattikoulunsa alkamista. Niko ja Rosa olivat liittymässä Gospel Ridersin kiertueelle Kittilässä, ja heidän autossaan oli tilaa. Mekin saimme liittyä GR:n joukkoon, ja matka jatkui uudella kokoonpanolla kohti Kittilää.

Olen aina ihailut Gospel Raidersin tapaa viedä evankeliumia, enkä olisi osannut haaveilla, että saisin palvella yhdessä heidän kanssaan. Pääsimme mukaan seitsemälle paikkakunnalle pitkin Länsi-Lappia ja Pohjois-Pohjanmaata.

Sain itsekin siunausta

Sain tavata monia lappilaisia ystäviämme pitkältä ajalta, viedä heille ilosanomaa ja rukoilla monien uskosta osattomien puolesta. Näin rakkaita maisemia ja kohtasin monet tunteet; Jumala riisui minua mitättömyyden ja hylkäämisen haavoista. Matka oli sisäisen kasvun ja voimistumisen paikka; vanhaa lähti pois, ja Isä kasvatti Jumalan lapseuden auktoriteettia.

Kohtasin omaa historiaani myös Tervolassa, jossa kävin aikanaan rippikoulun. Tuolloin sain ensimmäisen vahvemman kokemuksen Jumalasta. Poikkesimme GR:n kanssa Tervolassa kansainvälisellä lasten- ja nuortenleirillä. Minua siunasi suuresti karskien motoristimiesten heittäytyminen karkeloon Jippii-laululeikkien tahdissa. Ilo Herrassa on meidän voimamme!

Ihan huippu reissu!

Malla harkitsi valokuvausalaa hakiesaan opiskelupaikkaa, mutta päätyi nuorisohjaajan koulutukseen. Alkukesästä hän rukoili kameraansa objektiivieja lainaan. Olen kiitollinen Nikolle, joka ilmensi ovellemme tarjoten linssejä lainaan sekä opastusta media-alalle. Myös tietokoneen Taivaan Isä lähetti tyttölle opiskeluihin ja editointeihin.

Kiitän Lapponia-ajosta vastanneita Pentti Puputtia ja Arto Koivukoskea, jotka ottivat paluumatkaajat huomaansa, sekä jokaista mukana ollutta GR-motoristia. Olette huipputyyppejä! Kiitos myös Reijo Ruotsalaiselle Larsmon lempeästä vastaanotosta saunomisineen ja uimisineen.

Suurin kiitos Taivaalliselle Isällemme johdatuksesta, jota saimme kokea tällä ikimuistoisella matkalla. Seuraavia seikkailuja odotellessa,

Helena Lahti

Gospel Riders Enduro Tour 2021

Ei mitään toivoa, vai oliko sittenkin?

Puolitoista vuotta sitten, keväätalvela 2020, toivottelin sen kesän Enduro Touriin osallistuville hyvää matkaa. Ensimmäinen Tour kerhossamme oli tuloillaan, ja olin myynyt BMW R1200GS:n pois syksyllä 2018. Kesän 2019 olin ollut periaatteessa ilman pyörää ja olin varma, että sopivan pyörän puuttuessa en osallistuisi vuoden 2020 Enduro Touriin. Toisin kuitenkin kävi. Kesällä 2020 minulla oli KTM 990 Adventure, jolla osallistuin ensimmäiseen Enduro Touriin.

Päälinjaukset kohdalleen

Toukokuussa 2021 osallistuin Räyskälässä kerhomme enduropäivään. Siellä tuli puheeksi tämän kesän Enduro Tour. Päivämäärät oli jo sovittu. Muutama osallistuja kyseli asiasta ja saimme kuulla, että tekijöitä enää puuttuu. Tämä jäi mietittävään ja soimaan mielessäni.

4.6.2021 kyselin Tourin tilannetta ja oli kuulemma hiljaista. Keski-Suomessa MOJ Meeting työllisti ison osan mahdollisista järjestäjistä. Vinkkasinkin, että kyllä Etelä-Pohjanmaaltakin löytyy reittejä sekä punaiseen että siniseen reititykseen. Jopa mustaa reittiä löytyisi, jos selaista halutaan.

Mielessäni alkoi hahmottua malli, jossa majoittuisimme Orisbergissä ja ajelisivimme sieltä käsin reittejä. Kokonaisuus muodostui lopulta sellaiseksi, että Enduro Tour alkaisi MOJ Meetingistä Laukaasta ja etenisi kohti Etelä-Pohjanmaata, ja loppuosassa ajeltaisiin kaksi päivää Orisbergin ympäristössä.

Tarkemmat suunnitelmat

Kun pääajatus oli selkiintynyt, piti enää varata majoitukset ja alkaa suunnitella reittejä. Ensimmäinen osuus oli helppo. Otin yhteyttä Terhi Gröhniin, Orisbergin toiminnanjohtajaan, ja pian oli sovittuna majoitukset ja aamupalat sekä saunavuorot.

Reittien tekeminen olikin haastavampi juttu. Keitä saisin koeajamaan niitä kanssani? Lopulta löysin Etelä-Pohjanmaan alueelta Hannu Suomen ja Maarit Filpulan kanssani koeajokuskeiksi. Vaimoni Mariannen kanssa ajoimme yhden sinisen reitin läpi siten, että hän ajeli Fazerrilla perässäni — osittain myös punaista reittiä. Yhden sinipunan ajoin yksin.

Saapuminen Orisbergiin

Lopulta koitti tuo odotettu päivä. Olin seurannut ryhmän etenemistä MOJ Meetingistä ja jännittänyt, löytyykö osallistujia riittävästi, kuinka moni vaihtuu matkalla ja kuinka moni saapuu Orisbergiin. Sinne saapui lopulta kuusi motoristia. Päivä oli ollut pitkä ja vaiherikas, eikä kaatumisiltaan oltu vältytty. Majoittumisen jälkeen kävimme läpi tulevia päiviä, saunoimme ja vietimme iltahartauden.

Ensimmäinen ajopäivä

Ennen lähtöä, aamupalan ja aamuhartauden jälkeen, hiljennyimme vielä pyytämään siunausta ja varjelusta päivään. Sitä tarvittiinkin, koska heti alkumatkasta oma navigointiohjelmani alkoi tempuilla. Se yritti jatkuvasti opastaa meitä ohittamaamme lähtöpisteeseen Orisbergin kahvilan eteen. Tästä alkoi lumipallovöyry, joka johti siihen, että lähdimme lopulta Mika Saarisen kanssa ajamaan reittiä minun ollessa koko joukon peränpitäjänä. Lopulta huomasimme ajavamme reittiä käänteiseen suuntaan.

Päivään mahtui isoja hiekkateitä, kuulalaakeria, hyppyritietä radan varressa ja kauniita kärryiteitä jokirannassa. Hyvää ruokaa unohtamatta. Kotarini alkoi tempuilla, ilmeisesti TPS-vian (kaasuläpän asentoanturi) takia. Moottori sammui risteyksissä kytkimen pohjaan painamisen myötä. Pääsin kuitenkin reitin läpi ja illalla käytin ns. tyhjäkäyntinollauksen, joka auttoi.

Ilta kului jälleen saunomisen, päivän tapahtumien kertaamisen ja iltahartauden merkeissä.

Ajopäivä 2

Herkullisen aamupalan jälkeen valmistauduimme uuteen ajopäivään kaikessa rauhassa. Pidimme pitemmän aamuhetken rentoutuen ja Sanaa jakaen.

Lähtiessä tuli pieni hidaste. Edellisenä iltana olimme treenailleet pyörien pysäyttämistä ja hidasajoa. Yksi pyörä ei lähtenytäkään käyntiin, ilmeisesti kumollaan käynnin takia. Lopulta sekin lähti ja pääsimme matkaan.

Ensimmäinen tauko oli kotimme pihassa Tervajoella. Ajoimme sinne pieniä metsäautoteitä sekä polkua pitkin. Perillä odotti mukava yllätys: vohveleita ja kahvia, joita vaimoni oli aamulla loitnut.

Juttua olisi terassilla riittänyt, mutta oli jatkettava. Reitin varrelle osui helppoja hiekkateitä, polkuja, metsäautoteitä, ojanylitys, sorakuopalla leikkimistä autiomaahiekassa ja uimahetki. Päivästä tuli taas pitkä. Mariannekin liittyi seuraamme Isonkyrön Karoliinikahvilassa ja tuli Orisbergiin illaksi. Illan ohjelma muodostui siitä, että ”nuoris” treenasi erilaisia pyörän kyytiin nousemistapoja ja Mika Saarinen harjoitteli kyytiläisen kanssa liikkeellelähtöä keskiseisontatuelta. Marianne toimi videokuvaajana. Lopulta ilta hiljeni. Saunan jälkeen osa ryhmästä kävi aamuyöhön asti läpi päivän tapahtumia ja suunnitteli tulevan vuoden Touria.

Lähtöaamu

Viimeinen aamu koitti. Yksi ryhmämme jäsen lähti aikaisin aamupalan jälkeen siunauksen toivotusten saattelemana kotia kohti. Me muut jäimme vielä fiilistelemaan ja pakkailemaan. Kenelläkään ei tuntunut olevan kiire pois. Vasta sateen lähestyessä aloimme tehdä lähtöä, ja lopulta itse kukin taisi saada kotimatalla vettä kunnolla niskaan. Itsekin olin vain kahdenkymmenen kilometrin kotimatasta huolimatta kuin uittu koiraa. Olin pukeutunut lähtiessä hellevaatteet, enkä viitisinyt pysähtyä pukemaan sadevaatteita.

Lopuksi

Enduron tai oikeastaan matkaenduron lisäksi koimme, että erittäin tärkeä osa tapahtumaa on yhteys sekä hengellisesti että inhimillisesti. Ajopäiviin mahtui myös leppoisaa olemista yhdessä ja etenkin yhteistä rukousta sekä Sanan jakamista vapaamuotoisesti. Tämä koettiin ajotaitojen kehittymisen lisäksi erittäin tärkeäksi anniksi tämän vuoden Enduro Tourilla.

Mika Tenetz

Joskus vain tulee raja vastaan.

Peurakolari muistissa

Eräänä perjantaina, tämän vuoden elokuussa, kävin Riihimäellä ravintolassa parin ystäväni kanssa. Olen tuntenut heidät jo 40 vuotta, ja se oli syy yhteiseen iltaamme. Lähdin tapaamisesta mieheni Honda Blackbirdillä kohti kotiamme Raimäellä. Ilta oli hämartyssä.

Muistin illan hämartyneen myös viime vuoden lokakuun viidentenä. Olin silloin ajellut Riihimäeltä kohti kotia omalla Suzuki V-Stromillani. Nyt mietin, pitäisikö mennä tällä kertaa moottoritielle, viime kerrasta oppineena. Tai entä jos menen kuitenkin vanhalle Hämeenlinnan tielle? Onko minulle jäänyt kammo, jos en uskalla mennä vanhalle tielle? Lähdin vanhalle tielle sillä ajatuksella, että ei se peura toista kertaa voi eteen tulla.

Viime vuosi mielessä

Viime vuoden lokakuussa kävin Riihimäellä äitini luona. Samalla reissulla ihailin erään ystäväni Suzuki DL 650 -pyörää, jonka hän oli ostanut vuotta aiemmin.

Peurakolarin aiheuttamat vauriot eivät olleet kovin suuret, mutta ajoa ei voinut enää jatkaa.

Vuosimalli oli sama kuin minun, mutta väri oli eri. Lähdin kotiin radanvarsitietä ja siirryin sitten 130-tielle. Mietin, että on hämärä, peurat voivat olla liikkeellä. Jos olisin viisas, menisin moottoritielle. Siellä harvemmin tulee peuroja tielle. En viitsinyt, vaan jatkoin matkaa.

Edessäni ajoi auto. Mietin, kannattaisiko minun ajaa sen takana kuin peräväunu vai jättää kunnan hajurako, jotta huomaisin peurat ajoissa? Nopeusrajoitus oli 80 kilometriä tunnissa. Olin kuullut, että peurat viihtyvät metsän reunoilla. Huomasin edessä kohdan, jossa metsä loppuu.

Sitten kolahti

Metsän loputtua huomasin peuran oikealla! Samassa tunsin, että se on minussa kiinni. En ehtinyt jarruttaa, enkä tehdä mitään. Ehdin nostaa katseeni menosuuntaan. Oikeaa jalkaani vasten oli peura. Se putosi kyydistä, ja jonkun matkan päässä sain pysäytettyä pyöräni tien reunaan. Laskin vasemman jalan alas. Oikeaan jalkaan sattui kamalasti, en uskaltanut liikuttaa sitä. Seisoin vasemman jalan varassa, pyörä jalkojeni välissä. Miten saada sivutuki alas kaatamatta pyörää? Peileistä näin, että takanani oli autoja pysähtyneenä. Pitäisikö huutaa apua?

Hetken kuluttua uskalsin kokeilla oikeaa jalkaani. Se liikkui sittenkin. Sain sivutuen alas ja pääsin pois pyörän selästä. Autoilijat takanani ihmettelivät peuraa ja siirsivät sen tien reunaan. Joku leikkasi puukolla siltä kurkun auki. Näytti siltä, että vasta, kun he huomasivat minun linkuttavan paikalle, he havahtuivat: tapauksessa oli toisenkin osapuoli. Joku oli puhelimessa ja ojensi sen minulle. Hätäkeskuksesta kysyttiin vointiani. Oikeaan jalkaan edelleen vähän sattui, mutta muuten voin hyvin. Ambulanssi oli tulossa.

Pääsin vähällä

Todennäköisesti peuran pää oli osunut pyörän keulaan, jolloin eläimeltä oli taitunut niska, ja ruho oli kääntynyt kiinni oikeaan jalkaani. Lopputulos oli se, että moottoripyörästäni oli katteet ja etuvalo hajalla, ja lommo tankissa. Tekniikka oli kunnossa, mutta edessä yksi tukirauta oli vääntynyt niin, ettei pyörää voinut kääntää kunnolla vasemmalle.

Peura oli mennyttä, mutta minulle tuli vain oikean polven sisäpuolelle iso mustelma. Yhtenä päivänä oikean käden lihaksia vähän aristi. Herralle kiitos varjeluksesta! Jälkikäteen olen pyöritelty asiaa mielessäni puoleen ja toiseen. Jos osuma olisi tullut toiseen kohtaan, toisella vauhdilla, toisenlaisella pyörällä — mitä vain olisi voinut tapahtua.

Tällä kertaa meni hyvin

Tämän kesän perjantaisella ajelullani siirryin kuitenkin moottoritielle päästäkseni nopeammin kotiin. Vähän matkaa ajettuani keksin mennä Kytäjän tielle, mukavalle mutkatielle, jota voi ajaa vaikka seitsemääkymppiä. Silmäilin ojanpientareita. Peltoaukealla näin liikettä vähän etäämmällä. Hiljensin reilusti — ja pellolla oli peura. Kun se näki, että hiljennän ja olen tarpeeksi kaukana, se meni tien yli. Pari jänistä näin myös. Palkkisilantiellä näin taas peuran pellolla pienen metsäsaarekkeen reunalla kauempana tiestä. Hidastin ajoani ja ihailin sitä; kylä Jumala on luonut kauniin eläimen! Oli mukava, ettei tällä reissulla tarvinnut ihailia sitä kosketusetäisyydeltä. Loppumatkan ajoin 50-60 kilometrin tuntinopeutta ja pääsin turvallisesti kotiin.

Turvallisia ajokilometrejä meille kaikille tähän syksyyn!

Anu Endén

Etelä-Pohjanmaa tien päällä

Etelä-Pohjanmaan GR-motoristeja Orisbergin motoristikirkossa.

Timo Nikon terveiset Orisbergin motoristikirkosta: ”kun Pyhä Henki tulee teihin, niin te saatte voiman ja te tulette olemaan minun todistajani sekä Jerusalemissa, että koko Juudeassa ja Samariassa ja aina maan ääriin saakka.” Ap.t. 1:8

Orisbergin motoristikirkko pidettiin 15.8. tyylikkäässä maalaismaisemassa. Punaisen pappilan kaffilan edustalla kirkkoväen kulkupelejä. Taustalla näkyy keltainen Orisbergin kirkko.

Pastorin palsta

Motoristi ajaa kelillä kun kelillä

Kesä on ollut harvinaisen helteinen. Olemme saaneet nauttia hyvistä, jopa liiankin hyvistä ajokeleistä lähes koko alkukesän. Itse olen sellainen hyvän sään ajelija, ja niitä säitä on tänä kesänä riittänyt. On ollut mukava päästellä kotkan siivin (Hondalla) kauniissa suomalaisissa maisemissa.

Olen muistellut niitä seitsemää kesää, kun ajelimme 7xSF-kiertueilla eri puolilla Suomea. Ne väliatpaaleet ja etapit, joita ajelimme, olivat siunattuja. Vaikka olimme paljon tien päällä, en muista oman ryhmäni kohdalta kuin kaksi kertaa, jolloin kastuimme oikein kunnolla.

Ensimmäinen oli väliltä Nurmeks-Kuhmo. Olimme Nurmeks torilla. Väkeä oli, Sanaa julistettiin ja musiikki soi. Tori oli täynnä myyjiä, asiakkaita ja muita ihmisiä. Vilistin ympäri toria, kohtasin ihmisiä, ja muutaman sain johdattaa Kristuksen luokse. Se oli mahtava tilaisuus.

Siellä ei satanut, mutta kun lähdimme kohti Kuhmoa, vettä tuli niin, ettei oikein eteensä nähnyt. Seuraavana yönä kuivalttiin vaatteita jossakin erämiesten kämpällä.

Toinen sademuisto on samalta kesältä Kiuruveden ja Pyhäjärven välillä. Vettä tuli, ja taas kastuttiin. Oli se kyllä mukava sitten vaatteitten kuivuessa istua kuumassa saunassa ja nauttia vieraanvaraisen isäntävään tarjoamasta iltapalasta.

Hommasin moottoripyörän keväällä 2011, kun olin pappina Pyhäjoella. Siellä oli perinteinen vapun motoristikirkko, ja täytyhän papillakin prättä olla! Kun hommasin pojalle kevytmoottoripyörän, ajattelin, että isälle myös! Seuraavan talven mittaan mietin, mitähän tuli hommattua — kunnes kuulin, että Ruotsalaisen Reijolla on näky viedä evankeliumia moottoripyörillä ympäri Suomea seitsemän vuoden ajan. Silloin ajattelin, että olipa oikea ostos!

Elokuussa 2011 aloitin Sumiaisten kappalaisena. Seuraavana keväänä heräsi ajatus vapun motoristikirkosta Sumiaisten leirintäalueella. Tänä keväänä oli jo 10. motoristikirkko samalla paikalla.

Oli hienoa huomata viime talven aikaan, että Koivukosken Artolla on sydämellä Lappi. Kesällä hän sitten kiersikin Lapissa motoristiryhmän kanssa evankelioimassa. Itse en päässyt mukaan, ja se harmitti. Moottoripyörä on hyvä väline, työkalu Jumalan valtakunnan asiassa. Evankeliumilla on kiire. On hieno homma yhdistää mukava harrastus ja evankeliumin levittäminen. Kun vielä on mahdolloman hyvä sakkii, jossa saa yhdessä toisten kanssa tehdä matkaa Pyhän Hengen johdatuksessa ja huolenpidossa, mikä sen parempaa!

On mahtavaa, kun saa olla kaksinkertaisesti vapaa. Jeesus sovitti ristillä syn-

timme. Saamme tulla hänen luokseen ja vapautua synnin syyllisyydestä ja kahleista Jumalan lasten iloon. Se on parasta. Ikuinen elämä alkaa jo täällä maan päällä ja jatkuu iäti taivaassa.

Toinen vapaus meillä motoristeilla on sellainen, jota ei muilla ajopeleillä liikkuvilla ole. Kun kääntää kaasua, antaa hanaa, niin mikä tunne ja kokemus vapaudesta se onkaan! Saa nauttia vauhdista, maisemista ja yhdessä ajaessa myös hyvästä seurasta.

Toivon, että jatkossakin, mieluiten jo ensi kesänä, olisi taas porukoita evankelioimassa Suomea moottoripyörillä. Olisiko ensi kesänä Keski-Suomen vuoro? Maa vapautuu vähitellen koronan kurimuksesta ja koen, että Jumala on valmistamassa monien sydämiä Kristukselle. Saamme lähteä näyttämään satoa taivaan aittoihin. Meidän tehtävämme on nimittäin kansoittaa taivasta.

Late pastor

Botnian porukkaa yhteisajelulla

Kokkolanseudun Omaishoitajat ry järjesti hyväntekeväisyysajelun lauantaina 7.8. Ajelimme yhdessä reilun 50 kilometrin lenkin, jonka jälkeen parkkeerasimme menopelimme Kokkola-Campingin alueelle. Siellä halukkaat saivat tutustua pyöriimme, ja kerroimme kerhojen toi-

minnasta.

Mukaan ajeluun oli kutsuttu Gospel Ridersin lisäksi Blue Knights Finland eli Siniset Ritarit. Se on lainvalvojen moottoripyöräkerho, joka tekee hyväntekeväisyystyötä erilaisille tahoille ja pyrkii tuomaan iloa arjen keskelle.

Kokkolanseudun Omaishoitajat -yhdistys täyttää ensi vuonna 25 vuotta. Suunnitelmana on kutsua Gospel Riders -kerholaisia laajemmalta alueelta yhteisajelulle.

Timo Qvist

Etuallalla Jyrki Jouppi Kokkolanseudun omaishoitajien yhdistyksestä.

Osallistujia munkkikahvilla ajelun jälkeen.

Hallitus tiedottaa

Gospel Riders -vastuunkantajapäivät järjestetään 19.-21.11.2021 Larsmon lähetyskodilla. Päivät on tarkoitettu kerhon aluevastaaville ja muille vastuunkantajille puolisoineen. Sopikaa alueosastolla yhdessä, kenet haluatte lähettää, yhteensä 1-3 henkeä/alueosasto. Valtakunnallisessa vastuussa olevat eivät mene alueosaston kiintiöstä. Lisätietoja Mikalta.

Hallitus

Gospel Riders -alueosastot ja yhteystiedot

Puheenjohtaja

Mika Saarinen, 040 502 2004
mika.saarinen@gospelriders.fi
puheenjohtaja@gospelriders.fi

Varapuheenjohtaja

Timo Qvist, 040323 0911
timo.qvist@gospelriders.fi
vice.president@gospelriders.fi

Jäsenvastaava

Pekka "Vespa" Vesamäki
0400 734 240
jasensihteeri@gospelriders.fi

Talousvastaava

Pertti "Jawa" Kiukainen
050 524 2462
pertti.kiukainen@gospelriders.fi
talous@gospelriders.fi

Mediavastaava

Reijo Ruotsalainen, 0400 562 088
reijo.ruotsalainen@gospelriders.fi
media@gospelriders.fi

Kerholehden päätoimittaja

Jukka Parkkinen, 044 045 1001
soittaa@gmail.com

Kerhotavarakauppa

Timo Sund
materiaali@gospelriders.fi

Alueosastot

Tiedot alueiden muista vastuuhenkilöistä löytyvät GR:n nettisivuilta
www.gospelriders.fi

Botnia

Timo Qvist, 044 323 0911
timo.qvist@gospelriders.fi
botnia@gospelriders.fi

Pietarsaaren seutu:

Jens Sjöling, 050 505 3502
jens.sjolind@multi.fi.

Espoo

Tapio Kyllönen, 0400 262 016
tapio.kyllonen@gospelriders.fi
espoo@gospelriders.fi

Etelä-Pohjanmaa

Timo Nikko, 040 588 9534
vaasa@gospelriders.fi

Helsinki

Toivo Yrjölä, 050 500 3507
toivo.yrjola@kolumbus.fi
helsinki@gospelriders.fi

Hämeenlinna

Arto Hasari, 044 213 1715
hameenlinna@gospelriders.fi

Itä-Suomi

Tiina ja Kari Seitoja, 050 352 4805
tiina.seitoja@gospelriders.fi

parikkala@gospelriders.fi

Jyväskylä

Heikki Taipale, 050 517 7036
heikki.taipale@gospelriders.fi
jyvaskyla@gospelriders.fi

Kaakko (Kouvola, Kotka)

Jukka Parkkinen, 044 045 1001
kaakko@gospelriders.fi

Kainuu

Pentti "Hirachan" Heikkinen,
050 585 2852
pentti.heikkinen@gospelriders.fi
kainuu@gospelriders.fi

Keski-Uusimaa

Anu Endén, 050 566 4974
hyvinkaa@gospelriders.fi

Keuruu

Erkki "Erkkis" Syrjä, 0400 844 623
keuruu@gospelriders.fi

Lahti

PeeTee Juntumaa, 041 430 3000
ptjuntumaa@gmail.com
lahti@gospelriders.fi

Lapland (Lappi)

Ari "Arppa" Savuoja, 0400 946 432
lappi@gospelriders.fi

Lännentie (Lohja)

Jari Kuparinen, 044 302 0010
jari.kuparinen@gmail.com
lohja@gospelriders.fi

Mikkeli

Jukka Ikonen, 050 584 2857
mikkeli@gospelriders.fi

Oulun seutu

Ari "Arppa" Savuoja, 0400 946 432
oulu@gospelriders.fi

Pohjois-Karjala

Timo Sund, 044 092 8192
pohjois.karjala@gospelriders.fi

Raasepori

Kaj Klinga, 050 598 2733
raasepori@gospelriders.fi

Satakunta (Pori)

Minna Järvinen, 0400 719 536
minna.jarvinen@gospelriders.fi

satakunta@gospelriders.fi

Ismo Peltola, 040 5504627
ismo.peltola@gospelriders.fi

Savo (Pohjois-Savo)

Martti Olsen, 040 839 3615
pohjois.savo@gospelriders.fi

Tampere

Pekka "Vespa" Vesamäki
0400 734 240

pekka.vesamaki@gospelriders.fi
 tampere@gospelriders.fi

Turku

Hannu Nurmi, 040 537 5270
hannu.nurmi@gospelriders.fi
turku@gospelriders.fi

Viitasaari

Jarmo Markkanen, 045 889 4284
viitasaari@gospelriders.fi

Gospel Riders Estonia

Guldar Järve, +372 5668 6312

Gospel Riders Espanja

Juan Garcia Martinez
info@yosamotor.com
suomen- ja englanninkieliset yhteydenotot Susanna Luomavuori,
+34 647 654 462
famoso36@hotmail.com